

Publicerad 2018-06-08 08:33 av anits
eget foto blommor på min balkong för 10 år sedan

KÄNSLAN

jag går in i dimman

det blir så när jag känner mig

ensam och värdelös

det är så jag känner mig

många gånger

när utanförskapet

lägger sig som ett lock

en tung börda

omkring mig

det är då den där kramen är så viktig

en mjuk och vänlig röst

som säger

du duger precis som du är

det värmer

och jag börjar må bra igen

anits 7 juni 2018

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten